

Forflag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

Indtægten under denne Varegruppe vil fremtidig kunne anslaaes til omtrent 10,000 Kr.

Til § 2.

I denne Paragraf er samlet Reglerne for den Toldfrihed for indførte Varer, som ikke foranlediges ved Varens Beskaffenhed, men ved Anledningen til Indførselen, Indførselsmaaden og den tilsigtede Bestyttelse af Varerne.

Bestemmelsen under a. om Toldfrihed for ellers toldpligtige Varer, der bevislig ere tilvirkede paa Færøerne, paa Island eller i de danske Kolonier i Grønland og direkte indføres fra disse Steder, er svarende til § 15 i Loven af 1863, hvor ligeledes den samme Undtagelse, som Lovforflaget indeholder, gjøres med Hensyn til Skibe, Baade og Fartøier, som derfra overgaa til her Bosattes Besiddelse. Da der imidlertid er en Ubillighed i paany at fordrø Told ved en saadan Overgang af Skibe, for hvilke der, da de erhvervedes, alt een Gang er erlagt Indførselsafgift, er det foreslaaet, at den saaledes erlagte Afgift skal kunne fradrages Toldbeløbet, hvorefter de paagjældende Skibe, naar den tidligere erlagte Afgift er ligesaa stor eller større end den efter nærværende Lov krævede, ville kunne indgaa toldfrit.

Under b. er optaget den for Rejsegods i Loven af 1863 § 17 a. givne Bestemmelse om Toldfrihed med nogen Forandring, idet man har ment at maatte komme bort fra den der indeholdte Betingelse for, at „Rejsegods etc.“ indgaaer toldfrit, at „Toldvæsenet skønner, at de paagjældende Sager ere brugte og til den Reisendes eget Brug“, da den enten kan fremkalde maallige Undersøgelser og Tvist samt Lidspilde og Ubehagelighed for den Reisende eller ogsaa medføre, at Toldopsynet ikke efterkommer Lovens udtrykkelige Bydende. Bestemmelsen, at det Rejsegods, som Reisende medføre, skal være brugt for at kunne indgaa toldfrit, er derfor ombyttet med, at de vedkommende Sager indgaa toldfrit „forsaavidt som de med Hensyn til Mængde og Beskaffenhed af Toldopsynet skønnes at blive indførte til den Reisendes eget Brug.“ Ogsaa naar den Reisende ikke følger med Godset, og dette altsaa indkommer som en anden Forsendelse, har man troet i det Væsentlige at kunne nydes med Opsynets Skjøn over Forsendelsens Karakter som Rejsegods, og det med saa meget mindre Betænkelse, som Opsynet jo vil komme til at behandle denne sidste Slags Forsendelser under ganske anderledes rolige Forhold, end naar det egentlige Rejsegods eftersyn i Almindelighed finder Sted. Med Hensyn til disse sidste Sager har man nemlig troet at kunne affasse den hidtil ubetinget krævede Forsikkring paa Tro og Love om, at Sagerne af den Reisende ere brugte og fremdeles agtes brugte, en Erklæring, hvis Tilveiebringelse i Almindelighed har været forbunden med Besvær, uden at den i sig selv kan Foretagne Lovforflag m. m.

anses for videre betryggende; man har derimod ment vedblivende at maatte holde Opsynet Udgangen aaben til efter Omstændighederne at kunne fremtvinge en saadan.

Under c. er optaget en hidtil savnet Bestemmelse om, at brugte Klædningsstykker o. desl., som have tilhørt en heri Landet Hjemmehørende, der er død i Udlandet, indgaaer toldfrit, en Bestemmelse, som navnlig kommer til Anvendelse paa Efterladenskaber efter Søfolk, som dø i Udlandet.

d. og e., l. og m. stemme med Bestemmelserne i Loven af 1863 § 17 a. og b. samt § 16.

Under f., g. og h. ere optagne de i Loven af 1863 i selve Tarifen under Nr. 187, 188, 182 og 183 indeholdte Bestemmelser om Toldfrihed for Pakningsgjenstande, Modeller og Prøver samt Naturalier til videnskabelige Samlinger, med Udadelelse af det under 189 opførte Mos og Lang til Pakning og Udstopning, da disse Varer ellers i Tarifen have faaet Toldfrihed. Til de hidtil anførte brugte Pakningsgjenstande er derhos føjet forskjellige, som efter indvunden Erfaring maa stilles lige med de anførte, og hvis Indførsel med saa faa Formaliteter som mulig er af samme Interesse.

Den under i. og k. optagne Toldfrihed for de anførte Ting til Militæretaterne og for Kunstfager og Oldfager til offentlige Samlinger og andet offentlig Brug, er hidtil i Genhold til Lovens § 18 bleven indrømmet ved specielle Bevillinger, men synes fuldstændig at egne sig til lovbestemt Toldfrihed.

Til §§ 3—5.

Disse Bestemmelser ere overensstemmende med §§ 13 og 2 og 3 i Loven af 1863, kun at den særlige Tillægstold for Salt, indført i svenske Skibe, er udeladt i Overensstemmelse med Lov af 23. December 1864.

Til § 6.

I denne Paragraf er samlet de til §§ 4, 8 og 11 i Loven af 1863 svarende Bestemmelser med Hensyn til Fortoldning af Varer efter Værdien og særlig med Hensyn til Fortoldningen af Skibe og af strandede Varer, hvorved det i Almindelighed er gjort Importøren til Pligt at opgive og om muligt dokumentere de paagjældende Varers Værdi, og den i Loven særlig for Skibes Vedkommende trufne Bestemmelse for, hvorledes der vil være at forholde, naar Toldvæsenet finder, at den i de fremlagte Dokumenter angivne Pris ikke stemmer med Varens virkelige Værdi, er gjort gjældende med Hensyn til alle Varer, der fortoldes efter Værdi.

I Bestemmelserne om Værdiansættelsen af strandede Skibe og Brag har man derhos søgt at give den Fremgangsmaade, som efterhaanden paa